

REDACȚIA:

și

ADMINISTRATIA:
Báthányi utca Nr. 2

Articol și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunii.

Concursuri, inserțiuni precum și taxele de abonament se trimit Administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICICEASCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

PREȚUL
ABONAMENTULUI
PENTRU

AUSTRO-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.

Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.PENTRU ROMÂNIA ȘI
STRĂINĂTATE:

Pe un an 14 franci.

Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franci.Telefon pentru oraș și
comitat Nr. 266.

Nr. 4055/1909.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința celor ce-i privește, că petițiunile de primire în institutul teologic ort. român din Arad, pe anul școlar 1909/10 au să fie înaintate la adresa Consistorului gr. or. român din Arad, cel mult până în 1/14 August a. c., instruite cu:

1. Atestat de bolez.
2. Testimoniu despre ultima frecvența școlară, prin care să dovedească că are pregătirea recerulă prin Regulamentul pentru parohii.
3. Atestat de moralitate dela Ofic. parohial la care aparține vidimat și de protoprezviterul concernent.
4. Atestat medical despre starea sanitată și întregitatea corporală.
5. Petițiunile să fie provăzute cu timbru de una coroană, încât nu vor fi ajustate cu atestat de paupertate.

Arad, 11/24 iunie 1909.

lmp
Consistorul gr.-or. rom.
din Arad.

La sfârșit de an școlar.

Porțile școlilor de toată categoria se închid. Se încep mult doritele vacanțe. Inimi se despart și inimi se întâlnesc. Sufletele candide tinerești se desfac unele de altele pentru un timp oarecare, și-i caută, și află alte suflete, de cari se despărțiseră la începutul anului școlar. Un schimb de doruri, dorințe și iubiri se premenește an de an. Această *premenire*, ce se alternează an de an, nu se petrece fără oare-cari sguduiri și sbuciume sufletești, cari frământă mintea fragedă a tinerimei. Colea, când se apropie examenele, câte temeri, câtă groază, câtă esaltație ba chiar cât entusiasm nu frământă mintea tineretului. Unii

sunt cuprinși de spaimă rezultatului unei *munci școlare* de un an. Alții sunt străbătuți de bucuria acelui rezultat. Cum îți vei aşterne, așa vei durm. Cum vei sămână așa vei seceră, zice proverbul Românului. Si el drept are. *Leneșul* va fi cuprins de groaza rezultatului neinuțumitor. *Diligentul* se va desfăta la privirea fructelor ostenelelor sale. Unul se va apropiă de pragul părintesc cu capul plecat, plin de sfială și temere. Altul va păși cu față veselă, capul ridicat producând momente de bucurie și veselie în sânul familiei. Eată două contraste în viață psihică a familiilor, ce au copii de școală. Bine a zis, cine a zis, că copiii îți fac multă bucurie, dar îți fac și mult năcaz.

Cine va fi urmărit cu atenție acest *antagonism psihic* până la sfârșitul lui va fi putut observă și o mare *injustiție* și *inechitate* în distribuirea remunerărilor pentru aceste două soiuri de muncă, atunci, când tinerii sfârșindu și anii de studiu trec în viață practică și ocupă poziții sociale. De multeori, prea de multeori te întâlnesti cu câte un coleg, care a trecut prin anii de studiu ca cânele prin apă. El a fost acela, care ani dearândul a maturat praful băncilor din urmă și acum păsit în viață iată-l ocupând șirurile prime.

E o nedreptate aceasta strigătoare la cer, ca leneșul, trândavul și petulentul să ajungă la roluri de conducere, iar cei *harnici* și de *trăebă* să se vadă socotiti îndărătatul acelora, cari pe timpul de studiu nu erau vrednici nici să le deslege curelele încălțămintelor.

De unde această apariție bolnavicioasă?

Vor fi multe cauzele acestei stări sociale. Ne-am obișnuit a zice la atari ocasiile: »L'a favorizat norocul«; »A avut o proptă bună«; A fost om de viață, îndrăzneț; »S'a știut asta în situație«; »A avut neamuri domni mari« ori »A dispus de parale și cu banul ce nu faci astăzi«.

Iată mă rog, explicația în atari expresii zilnice, cari rezumate în un cuvânt le zicem: *favoritismul vremilor*.

Câtă nedreptate, câtă inmoralitate nu zace în atari explicații! Dar apoi căte reale nu decurg de aici pentru civilizația omenimelui. Ajungând nețrebnicii la *roluri conducătoare*, caută să nimicească orice mișcare liberă, caută se *omoare* orice *independență* de *cugetare, simtire și acțiune*. Subt apăsarea neumană a acestor cocotați tângesc puterile vii ale unei națiuni. Și națiunea, care are multe *stărpiutri* de aceste cu o oră mai de grabă, cheamată este să se prăpădească. Ferește-ne Doamne, să nu prindă și la noi rădăcini atari *lipitori* nețrebnice!

Dr. Petru Span.

În chestia reunirii bisericilor.

Onorată Redacție!

Molțamindu-vă anticipativ, Vă rog, să binevoiți a dă loc în coloanele prețuitului organ „Biserica și Scoala” următoarelor deslușiri:

Mis' a trimis un exemplar din broșura „*Chestiunea Unirii bisericilor*” de Virgil Pop, cu dedicația autografă a autorului ei: »în semn de profundă stimă«, pentru persoana mea.

Cetind broșura, m'am gândit să pun chestiunea în alt fel decât dânsul; și am scris articolul »Chestiunea unirii bisericilor«, publicat în nr. 16 a. c., al Bis. și Sc.

În acel articol am căutat să stabilesc, pe ce baze s'ar putea întemeia soluția reunirii bisericilor creștine — în special a celor române, și am semnalat, ca recerintă fundamentală armonizarea doctrinei cuprinse în Sf. Scriptură și întărite prin rezoluțione cu recerintele progresului timpului modern.

Semnalând, în treacăt, din broșura lui V. Pop, ca specimen, că să nu zic curiozități — expunerile seci, școlastice, lipsite de orice concepție socială și doveditoare de lipsa de o cultură generală, — care e indispensabilă la abordarea unor probleme mari, — cum e și problema reunirii bisericilor creștiné (i. e. române) — numitul domn Virgil Pop s'a »bucurat«, cum o spune înșuși, că »i-s'a dat atențione«, și drept aceea în loc de recunoștință pentru urbanitatea mea față cu modestă sa lucrare, îmi face în »partea literară« a ziarului *Unirea* nr. 21, a. c., un rechizitoriu de niște »reflexiuni« (4 coloane tipar mărunt, format mare, de ziar, — ca »răspuns« la un articol de 3. col. mici cu tipar mare), combă-

tând pe »criticul« său dela »Bis. și Sc.«, — care șifrează X.

Semnalez din stilul și concepția numitului domn »autor«, următoarele grațiozități pe care mi-le-a adresat:

»Criticul X«, dela »Bis. și Sc.« face »o critică de care ar trebui să se rușineze teologia ortodoxă“ (ne-o spune — ca morală, un inberb, student, ne-ortodox); »programul nostru (V. Pop?, »cu *permisiunea* Vener. Ordinariat din Lugoș«, și *Unirea* din Blaj?) este realizarea unirii bisericilor«; »nu pricepem (Hic Rhodos!) deci, cum criticul dela Bis. și Sc. vede în *acțiunea noastră* (Beata simplicitas!) tendințe *confessionale*“ (sic?); »provoc (sic!) pe criticul dela Bis. și Sc... etc.«; »o critică aşa de răutăcioasă și neortodoxă nu merită să i-se dea prea multă atenționă« (épour și... 4 coloane garmond în *Unirea*!).

Dupăce despre cartea d-lui V. Pop eu am spus, cu multă bunăvoieță, că e »muncită cu sânge și cu râvnă«, dar »fără rezultat« și »fără folos«. completez; și dupăce m'am jefuit în articolul meu, că „*Cine îndeamnă, cine îndrumează tinerimea noastră* (română!?) spre astfel de *muncă*“, *migăloasă și sterilă*, — d-l cu pricina combată un front neexistent în expunerile mele; neridicat de mine dar imaginat de d-sa, și mă tratează cu grațiozitățile citate mai sus.

Ce pot eu să răspund la astfel de începători în ale publicisticei române și gazdelor prozei lor?

— *Wem nicht zu raten, nicht zu helfen!*

Și am încheiat cu astfel de existențe, — pentru totdeauna.

X.

Caracterul educativ al muncei.

Studiu filozofie-moral

de

Vichentie Simiganoschi,

paroh ort. român

în

Udești, (Bucovina).

— Urmare. —

După pricperea metafizică a vestișilor Elini zina *Cybele**, în care s'a revindecat strămoșa *Rhea*, era prototipul puterei de productivitate universală, care toate naturile le înfrâna, care înblânzește fiarele și dă pământului roadă. Ea trecea de stăpâna elementelor și de începătoarea timpurilor.

Pământul, maica noastră duioasă de soarte noastră, în sănul său fidel ni-a scutit de prgia vremilor, ceeace omenimea și-a gândit și a simțit despre menirea omului. Pe două lespezi vechi aflăm pe Pro-

* conf. Karl Philip Moritz, Götterlehre pag. 118.

meteu, creatorul mitic al omului din lut: Pe una el îl conturează față după chipul zâilor, pe alta cu fația sprinsă la focul cerului și dă focul viu.*). Ambele ne arată munca și perfecțiunea, ca atribuțiile vieții noastre pământești.

Pentru această menire Dumnezeu a dat omului lumea ca o materie modelată. Omul prin muncă fizică și intelectuală morală a prefăcut-o într-o cunoare de odoare, cum olariul preface lăutul diform în vase de valoare și cinstă.

Lupta pentru conservare, fiind omului impusă, l'a somat la munca culturală, iară idealitatea sa esteatică pentru dânsul a fost și este bold spre perfecțiune intelectual morală.

Susletul omenesc a străbătut până la aceea înălțime, ca din mulțimea motivelor naturale să poată culege ideile „frumos, plăcut și bine”, în aceea sumedenie de impresii să afle firul marcant, pe carele ele se înșiră și în sine să cunoască unitatea lor. Prin faptul, că perfecțiunea este o calitate a spiritului, care pe toate le cearcă și le privește cu ochiul său critic, de aceea susletul singur este demingul lumei perfecte și instrumental artistic în mâna creatorului. El fiind tabletul colectiv, pe carele toate motivele proiectante se întipăresc ca sigilul în ceara moale, când le privim când ni-le gândim sau ni-le dorim, atunci noi le sorbim susletește în lăuntrul nostru, ne facem stăpâni peste dânsene, ne înșufeștem de dânsene și ca liber supuñându-le lor toată obiectivarea noastră, stăruim numai spre a lor realizare.

Trecând dela percepție la acțiune, dela idee la realizare, loată frumșetea și desăvârșirea, ce o producem în operele noastre, mai nainte fiind în noi ca o parte integrant-calitativă a gândirei și simțirei noastre, ne mișcă inima spre perfecțiune, ne luminează mintea și prin aceea înrăurire ne desăvârșește. De aceea zice Isus Hristos, „Pomul cel bun, poame bune face.. din rodul lor și veți cunoaște pe dânsii” (Mat. 12. 23).

Omul muncitor prin stăruința sa deșteaptă în sine mărețele idei la o pulsare vie. Prin muncă neobosită spre realizarea lor, gândirea sa de altmintere încreieră în virtejuri intunecoase se coordonează cu logica sănătoasă, și cunoștințele sărace punându-se în rânduială mereu se tumultează una din alta. Tot egoul său, care de altmintere fără de muncă este un codru sălbatic, o peșteră de patimi, o mlaștină pestilentă de explozii, prin acest proces de regenerare purure viu, schimbă, armoniză și asimilă cu aceste modele, se preface într-o grădină mănoasă de virtuți intelectuale religioase și social-morale, pentru că rațiunea prin muncă devine mai puternică, mai ageră și mai profundă, pricepera se luminează și se oțelește. Fantasia devenind mai înaripată în sborul ei înalt, prin focul lămuritor al muncii toate porțurile se nobilitează. Inima scăpată de sub volnica robie a patimilor clocite în cuiul letal al trăndăviei și fructificată de stăpâni-

toarele idei mărete ale muncii se face o vatră drăgălașă pentru focul vesel al iubirei, care devine isvor de adevărată evlavie și credință, de desăvârșire, de virtuți și bogății neperitoare, căci omul cooptând toate pentru sine, se înaripăște din ceeace iubește și se despăiae de ceeace urește.

Iubirea, magnetul puternic în viața spiritelor, fluidul magic, care molcomește exploziile vulcanice ale pasiunilor, și fenomenul cel mai mare din lumea înșuflătă, înțovărășită cu munca, ne potențiază puterile, ne înaripează sborul idealelor, ne direge gravitatea către suprafața unitate, unde este binele adevărat. Trezind în noi conștiința de coerentă ele ne oferă chitul social, care cementează păturile omenimei într'un singur corp intelectual moral, înșuflăt de singurul gând al binelui comun.

Trăndăvia, cuiul pestilent al patimilor păcăloase, și egoismul, cea mai deplorabilă paupertate a susletului omenesc, desbină om de om, curmă cu violență toate legăturile firei morale, dărămă fără de erufare ceeace munca și cultura au produs. În timp ce munca cu iubire adună, împreună, leagă și unește gândurile și puterile spre un unic fel ideal, acele nimicind toată creațiunea morală lătesc un pustiu înșuros și pe om îl isgonesc în neagra pustietate a sălbăticiei. Munca când înjugă forțele noastre la îsprăvirea unui lucru bun, corpul cu toate simțurile și susletul cu toate gândurile de dânsul fiind legate, în același timp fiind scutiți de rele, timpul folosit în muncă este dobândit pentru bine, în care susletul de altmintere agitat de deprinderile rele ale lumei frivole astă adăposti și dulce repaus ca corabia scăpată în liman de furia oceanului.

Fericit este omul, care ca susletul său a cuprins iubirea; fericit de ceea ce, pe carele lumina și întunericul îl astă la muncă. Despre dânsul cântă psalmistul: „Acesta este ca pomul sădit lângă curgerea apelor, care dă roade la lîmp și a cărui frunză nicicând nu vestejește, și toate cele ce le începe prosperează (1. 3). Din acest bun motiv Isus Hristos, care cu tot dreptul se numește calea, viață și adevărul, ne îndeamă la muncă zicând: „Împărația cerului se silește, și cel ce se silește o va dobândi”. Progresul în cele bune și frumoase fiind averzul împărației cerești pentru a cărei realizare ne învață Măntuitorul să ne rugăm, numai silința spre iubirea curată și iubirea spre munca nobilă, conjugăție în intimă legătură, ne gătesc calea spre fericirea temporală și eternă, ne deschid porțile grele spre adevărul vieții. „Lucrați până este ziuă, că veni-va noaptea, când nu veți putea lucră”, este acrosticonul, d-zeescului Măntuitoru, scris cu litere vîi pe palisardul înalt al menirei noastre, și sagurul cel dulce, a cărei gustare efectivă ne fecundează, săurgă apă vie din trupurile noastre supuse morței. Azi când oasele muncitoare ale bărbătilor providențiali și îsprăvitori spornici ai operelor de cultură de secoli de ani sunt pulbere și cenușă, numele lor se mărește cu pietate în amintirea omenimei, emulând-o la muncă și apoi de nemurire. Timpul petrecut de susletele în-

*) ibidem pg. 187.

guste în moartă trăndavie și în serbări fără folos, pentru cele bune fiind pierdut și dat pradă celor rele, este cărarea încâlcită în intunericul nopței, pe care și-o aleg fiți pierzărei. „Mergi la furnică leneșule, de vezi căile ei și fi înțelept. Până când o trăndavule, vei zăcea? Când te vei trezi din somnul tău? O leacă de somn, o leacă de odihnă, o leacă de ședere cu mâniile în șold, și săracia ca un hoț te va ajunge”, zice înțeleptul.*). Cine și dă seamă de calitățile și pre-misiile unui caracter ales, lesne va conchide, că trănuvul este cuibul de pupăză pentru clocitura tuturor relelor. Psihologia empirică ne aduce la cunoștință, că trănduvia e căpătaiul și asternutul cel moale al tuturor viaților și slabiciunilor și munca după fiziolgia ei are particularitatea, să fie o pară, în care sufletul se curățește de toate tulburările ca aurul în cuporul de lămurire. În filozofia practică a poporului nostru astăzi maxima „De omul iute nu te teme, căci apa lină rupe malul”. Conștiința cea rea, mânia, ura, frica, invidia, răzbucareea, îndoiala, desperarea se imprăștie de zefirul lin, ce lin și recoritor adie de pe drăgălașul plaiu senin al muncii, se imprăștie ca bestiile de lumina zilei și ca norii fioroși de baterea vântului. Ea este drenajul curaților, prin ale cărui canaluri se stoarce totă furnicatura senzuală, ca să facă viața noastră un câmp mănos, acoperit cu roadele binecuvântărilor cerești. „În munci este o nobletă și o sfîntenie. Ori căt de rău ar fi cineva, tot este nădejde în cel ce voiește a muncii**),” pentru că munca are puterea magică, să prefacă orice pustiu într-un câmp roditor. Cine a produs caracterele mari, cine a născut celebritatele lumei, la cari sufletele înțelegerătoare privesc cu sete, cum pământul însetat dorește, ploaie mănoasă, și cel exilat plaiurile fermecătoare ale patriei depărtate?

El sunt spuma cea scumpă aruncată la mal de valurile vieții!

Artistul voind să dă trup ideilor sale, el își alege caracterele distinse, fiți iubirei de muncă, căci „fortes creantur fortibus et bonis” zice marele scriitor roman.

Viața noastră căt este de scurtă, și căt de mult se desconsideră prin pierderea clipelor ei scumpe, ea tot este un lucru mare din tot punctul de vedere și calea ei prin vastul vremilor de o samă cu oceanul băntuit de furia furtunilor.

Leneșul înghițit de valurile ei turbate se perde fără de urmă și amintirea lui se sterge, cum se pierde fumul în imensul spațiu atmosferic.

Cel harnic de zece ori cade și iată și se ridică, pentru că înbarcat pe vasul sprinten al muncii și al iubirii spre cele bune, vesel plutind pe luciul revolțat al vremilor se joacă cu mânia lor ca pana cu bătaia vântului.

Pescuitorii adâncurilor din fundul oceanelor scot odoare, cel vrednic spre a birui greul vieții, din puterea sa de muncă își fortifică conștiința să de sine și

în biruință ajutorului de sus, împodobit cu lauri glo- riei sale morale el aleargă spre trofeul puterii sale cîntând: „Când tu Doamne ești cu mine, ce-mi va face omul? Toate le pot prin Hristos, care mă întărește.”

Puțin credinciosule! De ce te îndoiescă în pute-re de sus a muncii, pe care providul creator a ales-o, ca să te conducă la limanul desăvârsirei? De ce îți aripile tale strânse sub tine, când Domnul vieții î-le-a dat să te mantui cu dansele de moarte?

Despre importanță ei providențială ne cântă Virgil*) un cântec adânc gândit:

„Joe înțeleptul părinte sorțită plugarilor munca,
Plugul de coarne luând el singur în brazdă l'a pus.
Cu îseușință brăzdată măna sa țelina tare,
Grăul, tot aur mascot l'a sămănat după vânt.
Grijă, sudoarea și munca el vrea ca s'ascuță gândirea
Că amorțirea nici când lumea s'o ferece'n somn”.

În viața omenirei greul traiului cu căt a fost mai mare, ea pusă sub strigență conservarei, cu atâtă mai multă energie a dezvoltat spre biruirea lui. Prin această opiniune omul s'a făcut meșter în conducerea de sine spre asigurarea bunei existente și crearea operelor de valori netrecătoare. Poporul, ce locuiește „Tara de jos”, prin muncă desperată a școs pământul nașterei sale din gura căscată a mărei. Aceasta sudoare însă dasinându-i conștiință de drept sfânt și-a inflăcărat iubirea de patrie și i-a sufocat eroismul până la cea mai supremă potență. Lupta de independență purtată pe viață și pe moarte pentru o cauză sfântă — de o potrivă cu luptele crâncene ale strămoșilor nostri, cari cu sapa și-au apărat scumpul lor pământ, de o potrivă cu luptele abnegație și martirice ale atât de greu încercătorilor frați Ardeleni, deopotrivă cu cele ale Burilor și Japonezilor — ne arată puterea numai în opera perfecțiunei, pusă neamului omenesc ca țintă finală a existenței sale. Noi astăzi în istoria lumei, cum dintr'un lucru nebăgat în samă, cum durere este munca, se desvăluează evenimente epocale, reforme salutare, cari lumea amortizată în somnolență ultra-conservatismului scoțind-o din fățanile ruginii, o pornevă pe o cale nouă ducătoare la un viitor strălucit. Cu tot dreptul exclamă d-zeescul Măntuitor: „Peatru nesocotită de ziditori să ațină peatră în capul unghiu lui”.

„În sudoarea feței tale îți vei mânca pânea” și „per eastră ad astra”, sunt maxime ale filozofiei practice, care ne descrie calea vieții dela ieagăn până la mormânt, dela începuturile primordiale până la culmea desăvârsire, ce ni-i prescripță.

Acel popor, care iubind glia strămoșească și munca, le cultivă ca pe niște odoare scumpe, în puterea sa de viață el poartă garanția unui viitor strălucit. Ferică de aceea mamă, care și hranește copila-sul său cu laptele îndulcit de iubire și muncă. Mamele vechilor Greci și Romani cântă copiilor lor partituri din Iliadă și Odisee resp. din Eruidă. Cu modele

*) prov. 6. 6—11. Eccl. 10. 18.

**) conf. Thomas Carlyle, „Trecutul și prezentul” în Biserica și Școala Arad, Nr. 42 1908.

etice ele adomina și zăbăvia copilașii lor, din fragedele zile îi nutrea cu singe, voință și iștețime de erou, ca în vîrstă coaptă să-i vadă mărțișoi de patria scumpă și pe aceasta ferice prin brațul lor de muncă și prin sufletul lor de iubire abnegață. Ferice de aceea nație, care se edifică pe temelia muncii și a iubirii de adevăr și de ideale și-le știe după cuvîntă răsplăti. Stălpii ei răsar ca brandușii primăverei, dară vândută peirei este cea trăndăvă ce pătinește de egoism, corupție, închipuire și ambiții falze, cari prin rădicarea pigmeilor la locuri înalte, în fașii înădușe toate geniile salvatoare.

(Va urma).

Pentru școala de fete din Arad.

„Reuniunea femeilor române din Arad și provincie” a publicat și distribuit următorul apel:

Doamna mea!

În timpul din urmă s'a ivit ideia, și noi, animate din toate părțile, ne-am hotărât să aranjăm pe toamna ce vine în folosul Reuniunii noastre, anume pentru grabnică z'dire a școalei de fete o loterie, cu câștiguri din lucruri de mână.

Cu dragoste primită din partea obștei noastre reactivarea Reuniunii și mult incurajată de toți bărbații nostri fruntași pentru acest nou plan de acțiune: suntem siguri că îndeosebi și D-Voastră veți consimți cu aceasta hotărire și ne veți oferi cu dragă înimă tot concursul D-Voastre la realizarea și la reușita splendidă a acestei lotării: de câștig și de glorie națională.

Voim adecă să deschidem un nou izvor de venit pentru Reuniune, dar în același timp voim să cultivăm și să arătăm totodată, într'o mică expoziție toate frumusetele și toată genialitatea femeii române în lucrurile de mână, cari fac podoaba vieții, a casei și a portului, și constituie în sine un titlu de glorie pentru neamul nostru.

Spre scopul acesta frumos, apelăm la inima D-Voastră și Vă rugăm și invităm să intrăți în sărăcina noastră de muncă națională, — să gătiți D-Voastră, apoi să faceți pentru aceasta idieie propaganda cea mai largă, să sfătuți și slărpuiți în cercul și provinciei D-Voastre, pe lângă doamnele și domnișoarele, târancile noastre și fiicele lor, sau cu un cuvânt, fără diferență de clasă și de rang, către toate femeile române cu pricepere și cu iubire pentru arta și cultura românească, — să gătească ele sigure sau să adune tot felul de lucruri de mână din domeniul vast al economiei de case și de port al târânimiei noastre și alte obiecte mai alese: perdele, covoare, tablouri, perini, ridicule, millieuri, vase etc. cu motive românești, și apoi toate aceste obiecte Vă rugăm să binevoiți și să le trimite aici, până la 16 noiembrie 1909 st. n., la adresa directoarei școalei de fete: Doamna Octavia Dr. Ciuhandu, Deák Ferencz-u. 27.

Să nu vă surprindă doamna mea, nici aceasta înțețire și nici această nouă sarcină și jertfă; pentru că noi așa socotim: că în primul rând nouă ni-se cuvîne

mărețul rol de purtătoare a culturii române pe aceste plaiuri, — și apoi că a sosit în fine timpul, că noi femeile române din aceste părți să lucrăm îndoit, după ce atâtă timp, am fost condamnate la totală neactivitate pe acest teren cultural.

Deci, cu Dumnezeu înainte! — Voință și curaj: — și izbânda noastră este sigură.

Arad, 4 mai 1909.

Pentru Reuniunea femeilor române din Arad și provincie.

Letitia Oncu m. p.
v.-președintă.

Aviz!

Slipendiașii diecezani sunt avizati a-și înainta la Consistor, cel mult până la 1/14 iulie a. c., testimoniile în original, ori în copii legalizate la notarul public, despre rezultatul studiului, în anul școlar 1908/9.

Tot atunci să arate fiecare stipendist, că din care fundație a fost ajutorat.

Nesușterea la vreme a testimoniilor se va socoti ca renunțare de stipendiu, sau că respectivul stipendist și-a pierdut titlul la stipendiu, — dreptce stipendiul în atare caz va fi considerat ca sistat.

CRONICA.

Pentru gimnaziul din Brad. Clericii anului III ai seminarului Andreian din Sibiu au adunat din „micile negustorii” săcute în decursul celor trei ani cât au stat în seminar 614 cor. 72 fil., care sumă au dăruit-o gimnaziului din Brad. Demn de imitat!

Invitare. Prezidiul Reuniunei învățătorilor dela școalele poporale conf. gr. or. rom din prezbiteratele Timișoara, Belinț, Comloșul-mare și Lipova, invita corpul profesoral dela inst. ped. teol. din Arad la Adunarea generală a Reuniunii convocată pe 18/31 iulie a. c. la Lipova.

Cununie. Iosif Moldovan și soția și Gavril Iacob și soția, anunță cununia religioasă a fiilor lor Cornelie și Lazar, care se va celebra în biserică gr. or. rom. din Arad, în 12 iulie n. a. c. la 6 ore p. m.

Felicitați noastre!

Concurse.

Pentru indeplinirea parohiei a două din Soborsin, devenită vacanță prin strămutare, prin aceasta să publică concurs cu terminul de recurgere de 30 zile dela prima publicare în organul „Biserica și Scoala”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:
 1. 4 jug. de pământ arător, parlea fânăț, cu venit anual de circa 80 cor. 2. Venit școlar de circa 100 cor. 3. Câte o măsură de cucuruz sfârmătat dela fiecare număr de casă. 4. Întregirea dotațiunii dela stat 690 cor. 68 fil., respective 1490 cor. 68 fil.

Parohia este de clasa I.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți, ca recursele lor adjustate conform regulamentului în vigoare și adresate comitetului parohial din Soborșin — să le trimită în terminul concursual Oficiului prezbiteral din Mariaradna, iar dânsii să să prezinte — pe lângă strictă observare a dispozițiilor §-lui 20 al regulamentului pentru parohii — în vre-o Dumineacă, ori sărbătoare în s. biserică din Soborșin spre a-și arăta desteritatea în cele rituale.

Soborșin, din sed. comit. parohial finită la 6/19 maiu 1909.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu: Procopiu Givulescu, protoprezbiter.

—□—
1—3

Pe baza încuințării Venerabilului Consistoriu de sub Nr. 1496/142 B. 1909, pentru indeplinirea parohiei Voivozi cu filia Cuzap să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Organul diecezan Biserica și Scoala.

Emolumentele sunt: Dela parohia matră Voivozi: 1) Casa parohială cu 3 chilii, culină, cămară și supradedicale; 2) Dela circa 80 Nre. de case căte una măsură cucuruz în boabe; 3) pământul parohial 4 jugh. 816 □; 4) 3 stângini de lemn aduse acasă.

Dela filia Cuzap: 1) 80 Nre. de casă căte una măsură cucuruz în boabe; 2) Pământ parohial 19 jugh. cat. 3) Un intravilan de 1552 □; 4) 3 stângini de lemn aduse acasă. Dela ambele comune stolele uzuale conform protocoului comitetului parohial din 18/31 iunie 1909. Afără de aceste întregirea dela stat conform evaluației alesului.

Dela recurenți să poftește evaluația prescrisă pentru parohii de *clasa II-a*, iar intru căt nu să vor prezenta recurenți cu evaluație de cl. II a să vor admite și recurenți cu evaluație de cl. III-a.

Să obsearvă, că în cazul, că filia s-ar despărți de cătră parohia matră, alesul va avea să rămână în matră și cu beneficiul prestat din partea ei.

Alesul va avea să supoarte dările publice după pământurile parohiale, având dreptul de pașunat, pentru atatea vite, căte va avea; afără de aceste va avea să provadă catehizările la școala eventuală la școalele din loc, fără a aștepta ceva remunerătură dela comună ori dieceză.

Recursele adjustate cu documentele originale de evaluație sunt a se înainta Prea. On. oficiu protopopesc în Oradea-mare, iar recurenții cu observarea §-ului 20 din Reg. vor avea să prezinta în s. biserică din loc, spre a-și arăta desteritatea omiletică și rituală.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu: Toma Păcală protopop.

—□—
1—3

Pe baza ordinației Ven. Consistoriu de sub Nr. 1449/139 B. 1909, pentru indeplinirea parohiei vacante *Tășad*, din nou să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Scoala”.

Emolumentele sunt: 1. Casa parohială cu supradedicale de lipsă și intravilan; 2. Pământ arător și fânațe 17 jug. 582 □; 3. Competență de bir dela fie-

care număr de casă (cam 180 N-re) căte una măsură în boambe ori în bani căte 2 cor.; 4. Venitele șoare după uzul din trecut și anume: înmormântarea mică 2 cor., înmormântare mare 6—10 cor., un stâlp 2 cor., cor., predică și iertăciuni 4 cor., 12 evanghelii 2 cor., evanghelia lui Lazar 2 cor., liturgie privată, 2 cor., festenie 1 cor., maslul 2 cor.; 5. Întregirea dela stat amăsurat evaluației alesului. Beneficiul acesta și cu întregirea dela stat asigură dotăriunea recerută pentru parohiile de *clasa primă (I)*; deci dela recurenți se cere evaluația prescrisă în § 17 p. I. al Regulamentului pentru parohii, iar intru căt nu să vor prezenta recurenți cu evaluații de clasa primă să vor admite și recurenți cu evaluație de clasa a doua.

Alesul va avea să supoarte dările publice după pământul parohial; afără de aceste va avea să provadă catehizările la școala confesională eventuală și alte școale din loc, fără a aștepta ceva remunerătură dela comună ori dieceză.

Recursele adjustate cu documentele originale de evaluație sunt a să înainte Prea Onor. Oficiu protopopesc în Oradea-mare, iar recurenții vor avea să se prezinte cu observarea §-ului 20 din Regulament în s. biserică din loc, în vre-o Dumineacă ori sărbătoare, spre a-și arăta desteritatea omiletică și rituală.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu: Toma Păcală, protopop.

—□—
1—3

Pentru indeplinirea stațiunii învățătoresc dela școala II cu clasele superioare din *Buteni*, se scrie din nou concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare pe lângă următoarea dotare:

1. În bani gata dela parohie 600 cor. 2. Răscumpărarea bucătelor dela comuna politică 330 cor. 80 fileri. 3. 16 metri de lemn dela foștii proprietari urbarialiști à 5 cor. = 80 cor. 4. Pentru conferință 20 cor. 5. Pentru scripturistică 10 cor. 6. Stolele cantoriale dela funcțiunile unde va servi peste 100 cor. 7. Locuință cu 2 odăi, antișambră, culină, cămară, grajd, cocină, pod și grădină (300 cor.) 8. Cvinvenale legale după serviciul alegerandului. Pentru curatorat și incălzirea salei de învățământ să îngrijește separat parohia.

Dela recurenți să recere să aibă capacitatea și desteritatea de a înființa cor, respective de a conduce progresive corul deja înființat ceeace vor avea să documenteze prin atestat special căci altcum nu va putea reflectă la stolele cantoriale, dar nici recursele nu i-se vor luă în considerare. Să recere apoi să aibă 4 clase medii. Alesul e deobligat a provedea și cantoratul în biserică fără alta remunerătură.

Recurenții sunt avizați ca recursele lor adjustate regulamentar și adresate com. paroh. gr. or. rom. din Buteni, să le subștearnă până la terminul susindicate la oficiul popesc în Buteni (Butyin) și să se prezinte în vre-o dumineacă ori sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic în sf. biserică sub durata concursului.

Din ședința com. par. ținută la 14/27 iunie 1909.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu: Iuliu Bodea, administ. protopopesc inspector școlar.

—□—
1—3

Pe baza ordinației Ven. Consistor arădan de sub Nr. 2583/1909, prin aceasta se publică concurs pe stațiunea învățătoarească cantonală, vacanță din *Chertiș* (pprezb. Buteni) cu termin de **30 zile** dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 1. În bani gata 400 cor. 2. În naturale 840 litre grâu și 840 litre cuceruz în preț de 193 cor. 20 fileri. 3. 4 stângeni de lemn pentru învățător și 4 stângeni pentru încălzirea salei de învățământ prețuite în 192 cor. 4. Conferință inv. 12 cor. 5. Scripturistica inv. 8 cor. 6. Dela înmormântări mari 80 fileri, dela mici 40 fileri. Cortel și grădină de 751 □ stângeni.

Cel ales va avea să indeplinească și conduce canticările bisericesti în s-ta biserică și tot odată a instruă pe școlari în canticările rituale fără altă remuneratie.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avizați, ca recursele lor ajustate regulamentar și adresate comitetului parohial din Chertiș, să le trimită P. O. oficiu pprezbiteral din Buteni (Butyin), având să prezintă în s-ta biserică din Chertiș spre a-și arăta dexteritatea în cant și tipic.

Sabin Miclăuția, George Barna,
paroh, preș. com. par. inv., not. com. paroh.

În conțelegere cu mine: *Iuliu Bodea*, administ. protopopesc inspector școlar.

—□—

1—3

Pentru indeplinirea stațiunei învățătoarești dela școală confesională gr. or. română din *Erdeiș* (Erdöhegy), se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 1. În bani gata 302 coroane. 2. Un patră pământ comasat 7 jug. 678/1600 □ stng. 3. O vîie 600 st. □. 4. O cănepiște 220 stângeni □. 5. 4 stângeni lemn cu preț mijlociu, din cari lemn va fi dator învățătorului să încalzească și școala dela 15 oct până la 1 mai. 6. 12 coroane pentru conferință învățătoarească. 7. 10 coroane pentru scripturistică. 8. Locuință cu grădină în edificiul școalei. 9. Stole: dela înmormântare unde va fi poftit 1 coroană.

Cvincenelele la timpul său se vor cere dela stat.

Darea după pământul învățătoresc, precum și spesele Crișului și spesele pustei comunale le va solvi epitropul cultural din plata învățătorului.

Alesul va prestă serviciile cantorale în sf. biserică și va conduce școala de repetiție fără alta dotare.

Alesul își va ocupa postul învățătoarecc la 1 sept n.

Reflectanții la acest post, sunt poftiți a-și trimite recusele oficiului protopopesc din Chișineu și a se prezenta în timpul terminului concursual în sf. biserică, spre a-și arăta desiritatea în cantică și tipic.

Din ședința com. parohial din Erdeiș, ținută la 14/27 iunie 1909.

George Ardelean, Ilie Rotar,
preș. com. par. not. com. par.

În conțelegere cu: *Dr. Ioan Trăilescu*, protoprezbiter.

—□—

1—3

Pentru indeplinirea definitivă a postului învățătoresc dela școală gr. or. rom. din opidul *Tinca* (ppiatul Tinca cottul Bihor), cu termin de alegere pe **20 iulie (2 aug.)** 1909 pe lângă următoarea dotare: 1. Cvarț liber cu 2 chili, culină și grădină de 300 □. 2. 600 cor. plătite în toată luna anticipative. 3. Stolele uzuale. 4. Spese la conferințele cari nu să vor fi în loc 10 cor. 5. Pentru întregirea la minimalul prescris ve legă se va cere ajutor dela stat.

Reflectanții la acest post au să se prezenteze în vre-o dumineacă ori sărbătoare pentru a-și arăta desiritatea în cele rituale, iar recursele lor ajustate conform regulamentului să le subștearnă subscrismul protoprezbiter cel mult până în 15/28 iunie a. c.

Tinca la 31 Maiu (13 iunie) 1909.

Comitetul parohial.

Romul Barbu,
notar.

Nestor Popa,
președinte.

În conțelegere cu mine: *Nicolae Roxin* protoprezbiter.

—□—

2—3

Pentru ocuparea definitivă a postului învățătoresc-cantoral dela școală gr. or. rom. din *Gepiu* protopopiatul Tinca, cottul Bihor, pe lângă următorul salar: 1. În număr 300 cor. 2. 18 cubule bucate parte grâu mestecat parte cuceruz. 3. 5 jucere pământ arătoriu. 4. 5 stângeni de lemn din care se va încăzi și școala. 5. Cvarț acomodat cu grădina de legume; care salar s-a staverit prin adm. comitatul în 722 cor.; afară de acestea pentru famulație 30 cor., scripturistica 10 cor. la conferințe și la reuniuni, diurne și preiunctura, și stolele cantorale.

Reflectanții la acest post, recusele lor instruite conform regulamentului să le subștearnă subscrismul protopop cel mult până în 14/27 iulie a. c. iar în biserică din Gepiu să se prezenteze pentru a-și arăta desiritatea în cele rituale. Terminul de alegere să desfuge pe **19 iulie (1 aug.)** a. c.

Dat în ședința Com. par. din 10/23 maiu 1909.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: *Nicolae Roxin* protoprezbiter.

—□—

2—3

Pentru indeplinirea postului învățătoresc dela școală confesională cu clasele inferioare, din comuna *Nadab*, se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în organul „Biserica și Școala”.

Emolumentele sunt: 1. Salariu în număr 1000 (una mie) cor. solvindă în rate treilunare din cassada cultului; 2. Pentru conferință 20; 3. Pentru scripturistică 20 cor.; 4. Pentru curatorat 20 cor.; 5. Locuință cu două odăi, cuină, cămară și grădină; 6. Dela înmormântări unde va fi poftit câte 1 (una) cor.

De încălzitul salei de învățământ se va îngrijii comuna biserică.

Dela recurenți se cere calificatiunea prescrisă și o declarație, că de când reflectează la cvincenale și căte cvincenale îl îndreptăște legea?

Alesul va fi obligat a provedea regulat o strană și școala de repetiție fără altă remuneratie și a-și ocupa postul cu prima Septembrie.

Recursele ajustate cu documentele prescrise, adresate comitetului parohial din Nadab, se vor înaintă Prea On. oficiu protoprezbiteral în Chișineu (Kisjenő) având reflectanții a se prezenta în cutare duminică ori sărbătoare în s. biserică spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Dat în ședință extraordinară a comitetului parohial din Nadab ținută la 25 martie (7 aprilie) 1909.

Demetru Muscan,
preș. com. par.

Laurentiu Toader,
not. com. par.

În conțelegere cu: *Dr. Ioan Trailescu* protoprezbiter.

—□—

3 3

Să scrie concurs pe postul învățătoresc din *Giula-maghiară* devenit vacant prin depărțarea fostului învățător Ioan Ionescu, cu termen de **30 zile** dela prima publicare în organul oficios: „Biserica și Școala”.

Emolumentele: 1. $\frac{1}{4}$ sesiune pământ arător în valoare de 600 cor. 2. În bani gata 320 cor. 3. Un lanț pământ de grădină 7 cor. 4. (4) patru stângini lemne în natură. 5. Cvarțir liber cu 2 odăi, o culină, o cămară laterală, 1 cămară de lemn și 1 cociină. 6. Dela înmormântări de clasa I-a 6 cor. de cl. II-a 4 cor., de cl. III-a 2 cor. pentru copii mici 1 cor.

Darea după pământ o va solvi alegându-l învățător.

Dela recurenți să cere atestat de pe clasa a IV-a a vreunei școli medii, calculul general al diplomei să fie distins sau bun, apoi să fie în stare de a conduce cor pe 4 voci. Pentru aceste condiții să pune o sumă de 100 cor. care după alegere se va capitaliza în suma salarului plăabilă în bani gata ca salar fundamental. Recurenți sunt poftiți a se prezenta în vre-o duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Giula-maghiară spre a-și arăta dexteritatea în cant și tipic.

Recursele ajustate cu documentele necesare ale înaintă com. parohial pe calea Prea Onoratului oficiu protopopește din Chișineu (Kisjenő) com. Arad.

Giula-maghiară la 24 maiu (6 iunie) 1909.

Ilie Mîscuția,
preș. com. par.

Mihai Vorțian,
not. com. par.

În conțelegere cu: *Dr. Ioan Trailescu*, protoprezbiter.

—□—

3 3

În sensul concluzului Veneratului Consistor de sub Nr. 2855/1909, prin aceasta se publică concurs pe stațiunea învățătorescă dela școală I din *Socodor* (Székudvar) cu clasele inferioare I-II, pe lângă termen de alegere **30 zile** dela prima publicare.

Emolumentele sunt: 1. În bani gata 600 cor. solvibile dela cult și 400 cor. ca cantorat pin cassa bisericei, pe lângă acestea evinențiale legale. 2. Locuință corespunzătoare cu grădină de legume. 3. Pentru conferință 23-32 cor. 4. Pentru scripturistica 10 cor. 5. Cate 2 cor. dela înmormântări, unde va fi poftit în parohia apartinătoare. 6. Fanulată 20 cor. 7. Pentru încălzirea salei de învățământ 8 m. în preț de 56 cor.

Recursele ajustate conform prescriselor Statutului Organic, cu atestatele despre serviciul prestat, adresate comitetului parohial din Socodor, (cott. Arad) să se transmită în terminul legal P. O. Domn Dr. Ioan Trailescu prezbiter insp. scolar în Chișineu (Kisjenő) cott. Arad.

Reflectanții au să se prezinte în acest interval în cutare duminică ori sărbătoare spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale.

Se notifică că cel ales postul și-l poate ocupa numai dela 1 Septembrie a. c.

Din ședință extraordinară a com. par. rom. gr. ort. din Socodor, ținută la 7/20 maiu 1909.

Aurel Varga,
preot, prezide.

Ioan Crișan,
inv. notar.

În conțelegere cu: *Dr. Ioan Trailescu*, protoprezbiter.

—□—

3 3

Pe baza înălțării ordin consistorial cu Nr. 1979/909 prin aceasta se scrie concurs pentru înălțarea parohiei a II din *Kurtakér* (Curtacher), resistemizată prin concluzul Ven. Sinod eparhial cu Nr. 53/908, cu termen de **30 zile** dela prima publicare.

Emolumintele sunt: 1. Sesiunea dela parohie foastă redusă în extensia ei de astăzi împreună cu dreptul ei de pășune. 2. Unul din intravilanele parohiale. 3. Stolele legale și eventuala întregire dela stat.

Alegându-l va fi obligat a propune religiunea în una din școalele noastre confesionale fără altă remunerăriune, precum și a predica la rândul său.

Alegându-l va fi obligat a-și suporta regulația dările publice.

Fiind parohia clasificată de *clasa I* (primă), dela reflectanții se pretinde clasificarea prescrisă în linia primă a §-lui 17 din regulamentul pentru parohii.

Reflectanții sunt obligați a se prezenta în cutare duminică ori sărbătoare în stația biserică din Curtacher spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratoare, iar cursele ajustate după recerintă a le înaintă la P. On. Oficiu protoprezbiteral din Világos (Sîria).

Kurtakér (Curtacher), la 31 maiu (13 iunie) 1909.

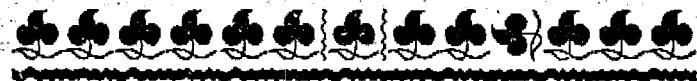
George Ursu,
presedinte.

Adrian Ungurean,
not. com. par.

În conțelegere cu: *Mihail Lucuța* protoprezbiter.

—□—

3 3

Compactor roman în Arad

Iustin Ardelean

Strada Weitcer János Nr. 13.

Execută grabnic și prompt
tot soiul de lucrări, atingătoare de a-
ceasta branșă.

Legătură fină și durabilă.

Prețuri moderate.

